
ÓVÁROSI REFORMÁTUSOK LAPJA

2023. augusztus 20.

„Ő így válaszolt: Meg van írva: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” (Máté 4:4)

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	3
Újkenyér ünnepe	4
Imádság	5
Elmélkedés	6
Beszámoló és képriport a Hittanos Táborról	7
Missziói oldal	10
Hirdetés	12

Kedves Olvasó!

Lapunk tematikája főként az elmúlt csaknem 3 hónap eseményeivel foglalkozik, illetve az új kenyér ünnepével. Sok idő telt el, sok eseménnyel. Pünkösöd óta több keresztfő, több temetés és több esküvő is volt tartva.

Több pályázatnak vagy a megírására, vagy az elszámolására is sor került, ami napjainkban az egyik legidőgyilkosabb gyülekezeti adminisztrációs tevékenység (a könyvelés mellett, amit egyébként gyülekezetünkben – Istennek és munkatársaknak hála - nem a lelkész végez.) Sajnos szinte minden internetes pályázatnál újból és újból vannak olyan kérdések, amelyeknél vagy nem tudjuk a helyes választ, vagy nem tudjuk, hogy hogyan kell folytatni... Érthetetlen számunkra, hogy kinek jó a nem egyértelmű pályázatiírás, és hogy miért nem lehet egységesíteni a pályázati kitöltéseket?

A Nemzeti Összetartozás Napján (június 4.) Szép Ernő: Imádság című verse hangzott el a lelkipásztortól a Főtéren, rá 6 napra Egyházkerületi kórustalálkozón vett részt, mint egyházmegyei ének-zeneügyi előadó. Ugyanezen a napon, június 10-én, szombaton 10 órakor Tatabányai Protestáns Ökumenikus Asszonykör volt tartva gyülekezeti termünkben. Az alkalom kifejezetten jól sikerült. Az ezt követő vasárnapi istentiszteleten a gondnok volt az igehirdető a vasárnapi istentiszteleten, mivel a lelkész szabadságon volt. Ezután 1 héttel már több gyülekezeti taggal együtt a héregi lelkészbeiktatáson vettünk részt. Mindezen idő alatt áprilistól egészen augusztus közepéig nem kevesebb, mint 6 presbiteri gyűlésen ismerkedtünk hitoktató jelöltekkel, és végül augusztus közepén megszületett az egyetértésben, jó lelkiismerettel meghozott határozat, hogy a nagysápi beosztott lelkész házaspár fog átjárni hozzánk heti kb. 25 hittanórát tartani.

A július leginkább a templomkert teljes rendbetételéről szólt, amelyben mintegy 11 köbméter sirtet szállítottunk el, továbbá egyéb hulladékokat. A gyermek-játszótérnél betonlapot öntöttünk a hinta-tartó oszlopok másik oldalaira is. A sok eső miatt számos fűnyírás és fűkaszálás is szükséges volt a nyáron. A garázs és a parókia hátsó részében tárolt tömördek kacet vagy selejtezésre került, vagy pedig végre jól elérhető helyre lett pakolva.

Augusztus eleje a templomi és a parókia festési munkálatairól szólt és a hittantáborról. Mindkettő kiválóan sikerült. A táborhoz kapcsolódó látványos hatalmas saját tulajdonú sátor felállítása nem kis munka volt, a templom mellett nem csak feltűnő látványt nyújtott, hanem egyben nagyon hasznos eszközünk is volt. A szeptemberi családi napig egyelőre nem szereljük szét. A parókia belső rendezésében néhány hét óta új polcrendszer segít, amit igen jó áron tudtunk megvenni és szorgos kezek munkájával hamar össze lettek szerelve.

Augusztus elején az Orgonák éjszakája rendezvénysorozatban most is a mi templomunk adott a tatabányaiaknak helyszínt és koncertet. A hangverseny felejthetetlenül szép volt, a közönség szép számmal vett részt rajta.

Talán közel huszan is voltak gyülekezeti tagok, akik mind ezeknek a dolgoknak a megvalósításában az elmúlt időszakban aktívan kivették a részüket. Óriási köszönet érte. Nagyon gyorsan kellett dolgozni, rengeteg dolog futott egymással párhuzamosan, sok konfliktushelyzet volt, ami idegessé tehetne volna az embert, mégis valahogyan olyan szépen haladtunk mindig előre és olyan ügyesen oldódtak meg a feszültségre okot adó helyzetek, hogy az szinte tanítani való. Némelyek különösen sok időáldozatot vállaltak, ezt is külön köszönjük.

Jelenleg a takarítási és pakolási munkák még mindig folytatódnak - köszönet a sok szorgos kéznek, akik ilyenkor akár 4-6 órát is dolgoztak keményen, olykor havonta többször is -, vélhetőleg szeptemberre már a végére érünk a rendetlenség, a por és a kosz elleni hatalmas harcnak.

Az új kenyér ünnepét gyülekezetünk évtizedek óta úgy ünnepli, hogy az istentisztelet után közösen veszünk az úrasztalára ráhelyezett fehér kenyérből, de idén ünneplésünket emellett a Himnusz elszavalása teszi még szebbé.

Szeptemberben bányásznapi kiállítás, hittanos tanévnnyitó, családi nap és gyülekezeti kirándulás lesz kiemelt program.

Összefoglalóan azt mondhatjuk: Isten megáldotta munkánkat és sokak összefogásából sok jó származott. Ez nem magától értetődő dolog. Ez kegyelem.

Hamar László

ÚJKENYÉR ÜNNEPE

IGE: *Jézus Krisztus mondja: „Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem.”*
(Jn 6,51)

Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus által!

Dicsőítünk Téged azért, mert bár az életünk nem több, mint a sóhajtás, mégis Te nem nézel keresztül rajtunk. Köszönjük, hogy nemcsak tekintetbe veszed kicsiny kis életünk, hanem drágának és értékesnek tartasz bennünket, és kész vagy minden testi és lelki szükségünket bőségesen betölteni. Dicsérünk Téged gondviselő szeretetedért, amit nap, mint nap tapasztalhatunk. Köszönjük Neked most különösen is az asztalunkra kerülő új kenyeret. Köszönjük, hogy van mivel jóllaknunk.

Urunk, bocsánatot is szeretnénk kérni most Tőled. Hány nap telt el úgy az évünkből, hogy aggodalmaskodtunk? Bocsásd meg, hogy olyan könnyen elfeledkeztünk ígéreteidről! Bocsásd meg kishitűségünket, és könyörgünk: félelmeinket kiragadva a szívünkből, töltsd meg a lelkünket irántad való mélységes bizalommal! Nyisd meg naponként a szemünket, hogy a megszegett kenyérre tekintve lássunk Téged, mint Gondviselőnket!

Hálát adunk Neked, mennyei Édesatyánk, hogy a lelkünkre is gondod van. Magasztalunk Téged a megváltás csodájáért. Köszönjük Neked a mi Urunk Jézus Krisztust. Köszönjük, hogy Benne örök életre tápláló lelki kenyérrel is megajándékoztál bennünket, amit hálaadással az úrvacsoránál magunkhoz veszünk. Könyörgünk: formálj minket hűséges gyermekeiddé, akik az életükhöz szükséges erőt és mennyei reménységet naponként Jézus Krisztusból merítik!

Könyörgünk éhező embertársainkért. Adj több könyörületet a világunkban, hogy ne tudjuk tétlenül nézni mások szükségét! Imádkozunk Református Anyaszentegyházunkért és abban minden gyülekezetért, hogy cselekvő krisztusi szeretettel tudjunk a szűkölködők segítségére sietni, s mindeközben ne szűnjünk meg megvallani: Jézus Krisztus az élet kenyere. Így legyen! *Ámen.*

(Beküldte: Kovács J. Péterné Jutka és Bolla Endréné Éva)

IMÁDSÁG

Könyörülő Istenünk, mennyei Édesapánk, az Úr Krisztus által!

Hálát adok Néked ezért a napért, amelyen örömet készítettél számunkra a veled való találkozásra. Atyám tedd ezt a napot a békesség és az öröm ünnepévé.

Áldd meg azokat, akik segítségért a mai napon hozzád fordulnak.

Hálásan köszönöm Tenéked gyülekezetemet és Református Egyházunkat, készíts fel minket az elkövetkező presbiter választásra, erősítsd és bátorítsd az alkalmakra járókat a plusz feladatok vállalására.

Köszönöm a hittantábor résztvevőinek egész heti áldozatos munkáját, a gyerekek fegyelmezett viselkedését és részvételét.

Te látsz, hallasz, és kivétel nélkül ismersz bennünket, a Te szereteted örökre velünk van, holott nagyon sokszor nem vagyunk erre érdemesek.

Te folyamatosan nyújtod felénk áldott kezedet, pedig hajlamosak vagyunk arra, hogy környezetünket tönkre tegyük.

Imádkozunk hozzád a természeti katasztrófák áldozataiért, a tűzkárok, viharkárok, áradások elszenvetőiért, itt hazánkban és az egész világon.

Kérünk Téged, adj számukra bátorítást, reményt és hitet, segítséget az elpusztult javak újjáépítésére.

Kérünk Téged, adj bátorítást, vigasztalást a csüggedőknek, a megtört szívűeknek. Nincs olyan ember teremtett világunkban, akinek ne lenne szüksége hitre, reményre, akit nem hatalmaztál fel arra, hogy Benned bízson.

Hirdesd az embereknek, és nekünk, itt a Házadban, hogy mindnyájunk kegyelmes gondviselője vagy.

Ezt kérjük Tőled, a mi Urunk, Jézus Krisztusban.

Ámen!

Az imádságot Akóts István testvérünk mondta el az augusztusi második vasárnapi istentisztelet előtti imaközösségben.

Gyevi Gábor

ELMÉLKEDÉS

Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért, mert közösséget vállaltatok velem az evangélium hirdetésében az első naptól fogva mind a mai napig.

(Pál levele a Filippiekhez 1, 3-5)

Pál levele tökéletesen kifejezi mindazt, amit érzek ezen gyülekezet minden tagja iránt. Amikor 2020. február közepén ide kerültem Tatabányára, s elkezdtem a gyülekezetbe járni rendszeresen, számomra hihetetlen és meghatározó élmény volt – s mind a mai napig az -, hogy kivétel nélkül mindenkitől feltétel nélküli szeretetet kaptam és kapok. Egy régi mondás szerint ott található az igazi otthon, ahol szeretetet kapsz. Istennek hála, elmondhatom, hogy két otthonom van. Az egyik a csendes, nyugodt, 850 lelkes kis Békés megyei falu, Bélmegyer, ahol szinte a kezdetektől fogva (2018. szeptember) mérhetetlen szeretetet kaptam az ott lakó hívőktől és nem hívőktől egyaránt. Segítettek a beilleszkedésben, segítséget kaptam a nehéz időkben, s most nem csak az anyagi segítségre gondolok. Így ezt a települést igazán otthonomnak tekinthetem.

Miért érzem magam áldottnak? Azért, mert mint az írásom elején említettem két otthonom van. A másik a Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet, mely a kezdetektől fogva, mind a mai napig szeretettel fogadott és fogad. Örömmel tölt el, ha itt lehetek. Itthon érzem magam a gyülekezet minden alkalmával –

legyen az Hittanos tábor, Istentisztelet – vagy csak egy egyszerű látogatás.

Továbbra is hálás vagyok minden imádságért, amit itt és Bélmegyeren mondtak értem. Az imák meghallgatásra találtak és 2023. május 11-e óta Esztergomban dolgozom, s Tokodon van a szállásom. Így most már 3 gyülekezetben érzem magam igazán otthon. A harmadik az esztergomi, ahol már több alkalommal részt vettem az Istentiszteleteken. Ugyanaz a mérhetetlen szeretet vett körül az első pillanattól kezdve. A legutóbbi alkalomkor történt a következő eset: Istentiszteletre készülve, Tokodon a szálláson az jutott eszembe - reggel 4 órakor - amikor felébredtem, hogy kérni fogom az esztergomi lelkészt, hogy énekeljük el a kedvenc énekemet, a *Jöjj, mondjunk hálaszót*. Amikor beléptem a templom ajtaján, megláttam, hogy éppen akkor helyezik ki az énekek számát. A régi énekeskönyv szerinti 168 az új szerinti 208 szám azonnal a szemembe ötlött. Isten meghallgatta kérésemet, mint már oly sokszor.

Ámen!

De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.”

(1Kor 15,57)

Beszámoló a hittanos napközis táborról

Mint évek óta augusztus első hetében, most is tartottunk hittanos napközis tábor a gyülekezetünkben. A tábornak nagyon fontos szerepe van a gyülekezetünk gyermek missziójában. A tábor témáját már hónapokkal a tábor előtt meghatároztuk, majd júliusban megkezdődött a szervezés. Segítők nélkül képtelenség hittantábor létrehozni, még akkor sem, ha megfelelő létszámú hitoktató tudja a tanítást ellátni. Tiszteletes Úr már hetekkel a tábor előtt hirdette, hogy aki tud és segíteni szeretne azt szeretettel várjuk. Istennek hála több segítők lett. Köztük anyukák, akik gyermekeiket hozták a táborba, confirmált volt hittanosaink közül is néhányan szorgalmasan segítettek. Voltak gyülekezeti tagjaink közül is segítők, de olyanok is, akik más felekezethez tartoznak, de szeretnek velünk együtt lenni és örömmel szántak a szabad idejükből öt napot a gyülekezetünk gyermekeire. Milyen feladatokat láttak el a segítők? A sátor felállítását, majd berendezését asztalokkal és padokkal, mindennapi takarítást délutánonként, a napi kenyér elhozatalát, reggeli és uzsonna elkészítését, terítést és tálalást, gyermekek felügyeletét az udvaron és a kiránduláson, fényképezést, énekek kísérését gitáron, a hitoktatók munkájának a segítségét a foglalkozásokon. Egyszerűen mindenkinek meg volt a dolga, de elmondhatom, hogy mindez egységben, harmóniában történt. Szeretném még egyszer megköszönni a táborban részt vevő segítők munkáját, nem utolsósorban a pénz adományokat, a sok gyümölcsöt, paprikát, paradicsomot, palacsintát és süteményeket is, amelyekkel gyülekezetünk tagjai és a gyermekek szülei hozzájárultak a tábor megvalósításához.

Áldásokban bőséges hetet zártunk. Amikor jöttek a szülők délutánonként, a gyermekek nem akartak még hazamenni, annyira jól érezték magukat. Tudom, hogy ez a tábor maradandó emlék lesz számukra, hiszen a játékok, a délutáni programok mellett lelki táplálékot is kaptak, amelyet nyitott szívvel fogadtak be. A reggeli áhítatok témája az állatok voltak. A halak, a rovarok azon belül is a méhek, aztán a madarak, majd a házi állatok, utolsó napon pedig a hullók. Nekünk hitoktatóknak nagy kihívást jelentett ebben a témában az áhítatokra való felkészülés. A gyerekek nagy érdeklődéssel figyeltek, és meglepően sokat tudtak hozzászólni a témához. Minden délután volt valamilyen érdekes program. Mese délután és szellemi vetélkedő találós kérdésekből az első napon, kedden kirándulás Tatára a Fényes-tanösvényre, szerdán bűvész produkció, csütörtökön előadást hallgattunk a méhekről és egy igazi kaptárt is megnézhattunk megfelelő óvintézkedéssel. A pénteki napon pedig sportverseny volt. A gyerekek számára a legizgalmasabb a csigagyűjtő verseny volt. Elképesztő mennyiségű csigát gyűjtöttek össze. Nem gondoltam volna, hogy ilyen sok csiga van a templom kertben! A délelőtti foglalkozásokon tanított történetek közül volt olyan, amelyet ismertek és volt olyan, amelyet nem. Az ismert történetek is teljesen más megvilágításban kerültek a gyerekek elé. A tanítás központi gondolata az volt, hogy a keresztyén ember Krisztustól kapja az identitását, nem maga választja. Ennek a Bibliából merített identitásnak az elemeit úgy igyekeztünk megmutatni a gyermekek számára, hogy megértsék, önmagukat nem kitalálniuk kell, hanem megtalálni kell önmagukat abban a világban, ahol annyiféle „divatnak” hódolnak. „...felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtettségben és valóságos szentségben.” (Ef 4,24) Olyan témakörök voltak, amelyet az ember az identitás, az önkifejezés ősi eszközeként már használt: az öltözködést.

Hétfő: Ádám és Éva bőrruhája (*Teremtés történet 1Móz 3,1-24*) - Isten szeretetből terem.

Kedd: Anna kismama ruhája (*Sámuel születésének története 1Sám 2,1-28*) - Isten szeretetből ajándékozik.

Szerda: Cifra ruha (József története (*1Móz 37,1-28; 39,20-23; 41,37-46*)) – Isten szeretettel átöltöztet.

Csütörtök: Az örökölt palást Illés és Elizeus története (2Kir 2,9-23b.25) – Isten szeretetből gazdagít.

Péntek: Jézus által ígért mennyei fehér ruha (Jel 3,5) – Isten szeretetből jutalmaz.

A Szentírás egészen messzire mutat az öltözködés lehetőségeit illetően, külön divatrendet, mai szóval „trendet” kínál: A bűn mezítelensége eltakarására Istentől vehetünk fehér ruhákat (Jel 3,18; 7,14). „Az ember nagy feladata, hogy a ruhája legyen mindig fehér (Préd 9,8), nagy lehetősége, hogy Krisztust felöltözzön (Róm 13,14; Ef 4,24), nagy reménysége, hogy Isten az üdvösség ruháiba öltözteti (Ézs 61,10; Jel 21,8).” (Kereszténybibliai lexikon: Ruha, ruházkodás – szócikke, lásd: <https://www.arcanum.com>)

„A ruha sok mindent elárul arról, aki hordja pl. önbecsüléséről, életéről, életteréről, életstílusáról, társadalmi helyzetéről. A helyzettől, feladattól és állástól függően változik az öltözködés (pl. hivatali-, szolgálati-, munka, ünnepi-, liturgikus- és egyenruha). A ruha váltásával pedig együtt jár az ember változás és megújulás utáni vágya. Még a legegyszerűbb ruhával is együtt jár bizonyos szerep, ami túlmutat az ember érvényesülési igényén. Vagyis a ruha az identitás része.” (KOEN tanári kézikönyv bevezetője). Egy olyan kerettörténet tartozott a témához, amely a méhekkal kapcsolatos. A napi bibliai történeteket felvezető mesékben néhány kedves személyiségű méhecske világít rá arra, hogy ha a méhek tökéletesen rendezett társadalmának feladataitól csak egyszer is eltérnének, az a teljes családjuk pusztulásához vezetne. Képzeltbeli történetünkkel a Biblia egy-egy olyan történetét vezették be, ahol a szereplők ruhái komoly üzenetet hordoznak.

Az egyes szentírásbeli történetek sorrendje nem a Bibliában való helyük alapján követték egymást, hanem az emberi élet kronológiáját (házasság, születés, növekedés, öröklés, földi élet utáni jutalom). Nem véletlenül választották a tábori anyagot összeállítók ezt a témát. „Az ember Isten teremtménye (1Móz 1,27), de a bűneset óta elfelejtette az ember, hogy csak az Istennel való kapcsolatban létezik. Ennek a ténynek az elfelejtése mára olyan súlyos következményekkel jár, hogy egyre nagyobb számokat magába foglaló, társadalmi méreteket

öltő jelenséggé váltak gyermekek és felnőttek olyan kortársakkal és/vagy a családban lévő szeretett felnőttekkel, akik önmagukat, az identitásukat úgy értelmezik, hogy az komoly etikai, erkölcsi kérdéseket vet fel. Sem a „természet adta” renddel, sem a felelősséggel, sem a földi élet utáni lét ígéretével nem törődnek és nem számolnak sokan. Ma az önmagát imádó, narcisztikus, egoista emberkép az elsődleges és a divatos. Azzal, hogy elszakad valaki az Istentől, önmagára marad, és mindenét, még önmagát is, énjének méltóságát, célját, küldetését is elveszíti.” (KOEN tanári kézikönyv bevezetője). Mi azzal a reménységgel tanítottunk ebben a táborban, hogy megerősítsük a gyermekekben azt, hogy az Istentől kapott személyiségük a legértékesebb, amely Jézus Krisztusban bontakozhat ki teljesen. A tábor utolsó napján pénteken délután a gyermekek bemutatták mindazt a szüleiknek, amit a héten tanultak. A szülők pedig megnézhatték a sok-sok fényképet, amelyek a tábori életéről szólnak. Itt kapták meg a vetélkedő és sportversenyek győztesei a megérdemelt édességeket. Vigasz díjak is voltak, így egyik gyermek sem ment haza ajándék nélkül. Befejezésül, pedig bográcsban készült finom pincepörköltet ettünk, amelyet a tábori segítőink főztek.

Hálát adunk Istennek, hogy problémamentes táborunk volt, ahol „szeretettel összeforrvan, egy közös test tagjai”-ként, Isten dicsőségére tudtunk egymással közös szolgálatot végezni.

Proklné Sömjen Mária

Miért szólítok meg egy templom előtt álldogálót?

„...tegyetek tanítvánnyá minden népet...” (Mt 28,18-20)

Kíváncsi tekintetek a templomunk előtt. „Mit kíváncsiskodnak?”-értetlenkedünk? Nem vagyunk mi kirakat!

Ja, hogy iderendelték őket megfigyelőnek a védelmünkre, és ők vállalták ezt?!

Minek? Mit tudnak ők csinálni, ha bennünket valamilyen fegyveres támadás érne? Ők aztán semmit. Megvéd bennünket az Úr, nem kell nekünk az ő védelmük – hangzik az öntudatos vélemény. És folytatódik egyéb megjegyzésekkel, mint például:

„Biztosak vagyunk abban, hogy csak a védelmünk miatt jöttek ide?”

Az emberi válasz ugyan erről szól, de mégis, mi van, ha az Úr Jézus küldte őket, és azért, hogy szólhassunk hozzájuk? Hát ugyan ki hívhatja őket be Isten országába, mint az Ő gyermekei, akik ugye ismerik az Ő háromszor Szent Nevét? Nézeldnek? Na és! Nem ártanak azzal egyikünknek sem. Lehet, hogy tényleg csak egyszerű érdeklődési szintről van szó, amikor látjuk a kíváncsi tekinteteket. Nem tudhatjuk. Nem látunk bele a szívükbe úgysem. Az Úr Jézus azonban igen.

Mégis, mi van akkor, ha bátorítón odafordulnánk hozzájuk, mert

egyébként a megbízatásuk mellett *talán* vágyakoznak valamire. Vagy Valakire?!

Például kihasználhatjuk ezt az alkalmat, és adhatunk nekik ilyenkor egy-egy ígés kártyát, könyvjelzőt, vagy ha van, akkor egy traktátust is, amely olyan remekül összefoglalja, amit kezdetben Jézus Krisztusról és az evangéliumról tudni érdemes.

Még most ő sem tudja, hogy Istenre kíváncsi, és nem pusztán érdeklődésről van szó a részéről. Isten mindegyikük szívébe belelát, mi azonban nem. Erre jöhet némelyikünktől a lemondó válasz: úgysem fog bejönni. Már más is kérdezgetett, hívtam, és mégsem látom itt.

Hogy jön, vagy nem jön az az ő felelőssége!

Nekem azonban hívni illik, azaz nem is illik, hanem *kell*, és ezt az Úr Jézus *missziói parancsa* miatt teszem, amely így hangzik:

„Jézus pedig hozzájuk lépett és így szólt: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, *tegyetek tanítvánnyá minden népet*, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és ímé, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Mt 28,18-20.

Szeretettel: Szabóné Marika

Egy lelkipásztor hitvallása

Én a lelkipásztorod vagyok...

Nem azért vagyok, hogy a haverod legyek, hanem hogy a pásztorod.

Nem azért vagyok, hogy a melletted lévő bárszéken üljek, hanem hogy a közted és a sátán között álljak.

Nem azért vagyok, hogy kegyes közhelyekkel árásszalak el, hanem hogy megnyugvást és igazságot kínáljak számodra.

Nem azért vagyok, hogy hallgassak és minden fölött szemet hunyjak, hanem hogy szeretettel kijavítsalak és irányt mutassak.

Nem azért vagyok, hogy „hétköznapi ember” legyek, hanem vezető és pásztor.

Nem azért vagyok, hogy megmondjam, légy kedves, hanem azért, hogy arra biztassalak, légy szent.

Nem azért vagyok, hogy alacsonyra tegyem a lécet, hogy kedvelj engem, hanem azért, hogy magasra tegyem a lécet és segítsek neked elérni a célt.

Nem azért vagyok, hogy menő, laza, vagy divatos legyek, ahogy a világ diktálja, hanem hogy állhatatos, felelősségteljes és erős legyek a világgal szemben.

Nem azért vagyok, hogy szórakoztassalak, hanem hogy az örökkévalóság felé mutassak.

Nem én vagyok a Messiás... A Messiás felé vezetlek.

Természetesen lehetek kedves, barátságos, jóságos és irgalmas. Lehetek merész, bátor és erős.

Tudom, hogy azzal, hogy a munkámat végzem, nagyon megharagíthatlak. De nem félhetek annyira ettől, hogy romboló erők karmai közt hagyjalak.

Jobban kell szeretnem téged, mint saját magamat.

A szentség felé kell, hogy vezesselek, nem a népszerűség felé.

Szükséged van az őszinteségemre és a jószívűségemre.

Bíznod kell abban, hogy a legjobbat és legszentebbet akarom neked.

Mindez nem könnyű. A parókián végzett munkám nagyon hasonlít az apa szerepére a családban. Az a dolgom, hogy én legyek a kerítés a nyáj és az arra leselkedő veszély között. Ott a helyem, ahová Krisztus is helyezte magát.

Imádkozom, hogy jól végezzem ezt a munkát... Hogy oda vezessem a nyájat, ahová Krisztus szeretné.

A mennybe akarok jutni. És azt akarom, hogy te is oda juss.

Tudom, hogy az odavezető út keskeny és kanyargós.

Imádkozom, hogy legyen elég erőm és kitartásom ahhoz, hogy mindig megtegyem a következő lépést.

Megjegyzés:

Nemrég böngészgettem a számítógépem dokumentumai között, és ezt a szöveget találtam. Nem tudom, kitől származik. Minden cím nélkül mentettem el valamikor. Tehát a fenti sorokat nem én írtam(!), hanem csak a címet gondoltam ki, hogy mégis legyen címe.

Szeretettel ajánlom minden kedves Testvéremnek elolvasásra és elgondolkodásra!

Szabóné Marika

Hirdetések

Szeptember 2-án, szombaton fél 11-kor **bányászkiállítás** lesz a templomunkban, az elején a **Tatabányai Bányász Fúvószenekar** fog zenélni.

A hittanos tanévnyitót szeptember 17-én, a vasárnapi istentiszteleten tervezzük megtartani.

Ugyanezen az istentiszteleten és az azt követő néhány órában **gyülekezeti családi napot** rendezünk.

Október 7-én, szombaton Budapestre megyünk **gyülekezeti kirándulásra**. Délelőtt a Ráday kollégiumban a **bibliamúzeumot** tekintjük meg, a közös ebéd után (terv szerint a Ráday utcában valahol meleg ételt eszünk) **városnéző buszutazást** tervezünk. A többi utazás vonattal és metróval történik.

Gyülekezeti alkalmaink időpontja:

Minden hónap első vasárnapján 10 órakor úrvacsorai istentisztelet.

Minden hónap második vasárnapján 10 órakor imaközösséggel kezdődő istentisztelet.

Minden hónap utolsó vasárnapján kárpátaljai-jellegű istentisztelet.

Minden vasárnap 10 órakor istentisztelet, alatta gyermekistentisztelet.

Minden héten, pénteken 16³⁰ -kor a Megyei Könyvtárban iszákosmentő missziói alkalom (Magyar Kékkereszt Egyesület).

Az egyházfenntartói járulék évi összegét 20.000 Ft-ra emelte a presbitérium a költségvetési terve alapján.

Aki eljönne istentiszteleteinkre, de ehhez autóval rendelkező hittestvér személy-szállítását kéri, az jelezze ezt a lelkésznél!

Istentiszteleteinken van lehetőség mindenkinek a saját szavaival bizonytságot tennie, vagy imádkoznia, vagy verset mondania, de kérjük, ezt az igényét előre jelezze a lelkésznél!

Elérhetőségeink:

Cím: Tatabánya-Óvárosi Református Egyház. Tatabánya, Május 1. park.

Telefon: +36-34/331-042, vagy +36-30/632-4596.

Lelkész: Hamar László.

Gondnok: Proklné Sömjén Mária. Tel: +36-30/632-4597.

Bankszámlaszám: 10400913-00010114-00000005.

Alapítványi számlaszám: „Hálaadás Bányásztemplom” Alapítvány:

10400913-49575654-51481019.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szerkesztőségbe küldött írásokat. Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy akinek saját, vagy ajánlott témája van, amit szeretne viszont látni újságunkban, juttassa el az újság szerkesztőinek. Igyekezünk minden témát megjelentetni minél előbb. E-mail cím: hamarlacipap@gmail.com, gyevigabor2@gmail.com

Tatabánya Óvárosi Református Gyülekezet kiadványa

Felelős kiadó: Hamar László lelkész

Szerkesztők: Hamar László, Hamar Dávid,

Tördelő szerkesztő: Gyevi Gábor

A szerkesztőség címe:

2800 Tatabánya, Május 1. Park 3/b.

Készült: 80 példányban, a Lelkészi Hivatalban

© Minden jog fenntartva